

AZ EVANGÉLIUM

L: Róma 1,8-15 – T: Róma 1,16-17.

Reformáció vasárnapja

2018. október 28.

Bevezetés

A felolvasott bibliai verseknek egyháztörténeti jelentőségük van. Luther Márton, az ágoston rendi szerzetes, sokáig tépelődött ezek felett a versek felett, mígnem megértette azok üzenetét. Ezt írta erről a pillanatról: „Ekkor úgy éreztem, mintha teljesen újjászülettem volna s mintha tárt kapukon át magába az Édenkertbe léptem volna be.” Ezek a versek lettek életének legkedvesebb igéi, amelyek olyan változást indítottak el benne, mely rajta keresztül az egész világra hatással lettek.

Reformáció vasárnapján ezeknek a verseknek a tanítását vizsgáljuk, és adja az irgalmas Isten, hogy ezek a versek a mi életünket is megváltoztathassák!

1. A hívő ember kísértése

Pál tőle szokatlan módon nyilatkozik: „**nem szégyellem az evangéliumot**”. Vagyis: nem kételkedem erejében, mert nem tagadom az evangélium isteni hatalmát.

Egy skót igehirdető az apostol szavaival kapcsolatban ezt a megállapítást tette: „**nincsen annak semmi értelme, hogy az ember azt állítja, hogy valamit nem szégyell, hacsak nem érzett kísértést, hogy valóban szégyellje is.**” (James Stewart) Lehetséges lenne ez? Az, hogy Pál, az egyház történetének legnagyobb alakja, bármikor megkísértett abban, hogy kételkedjen az evangélium erejében és tagadja annak isteni hatalmát?

Nem ezzel a kísértéssel küszködhetett akkor, amikor Korinthusban a zsidók ellene szegültek és szidalmazták az evangélium miatt? (ApCsel 18,6) Nem ezért biztatta őt így akkor Isten: „**Ne félj, hanem szólj, és ne hallgass: mert én veled vagyok, és senki sem fog rád támadni és ártani neked, mert nekem sok népem van ebben a városban.**” (18,9-10) Belső vívódása miatt írja később a korinthusiaknak, ezekre a pillanatokra emlékezve: „**És én erőtlenség, félelem és nagy rettegés között jelentem meg nálatok.**” (1Kor 2,3).

Gondoljatok bele! Pál két tűz közé került! Mert a zsidók és pogányok számára egyaránt elfogadhatatlan volt az evangélium. A zsidók megbotránkoztak benne, a pogányok meg hülyeségnek tartották. Ráadásul mindkét oldal gyűlölettel, ellenségesen fogadta a keresztről szóló beszédet. Olyannyira, hogy fizikailag akarta megsemmisíteni az apostolt, annak hirdetőjét.

Ebben a helyzetben ne kísértette volna meg Pált az, hogy kételkedjen az evangélium erejében? És aki közülünk már próbálta az örömhírt valamiképpen képviselni, hirdetni, Isten létét elutasító családtagjai, munkatársai, barátai között, az ne érezte volna ugyanezt? Különösen akkor, ha hevesen támadtak, gúnyoltak, vagy megmosolyogtak bennünket a hitünk miatt!

Talán már úgy hozzászoktunk, és szólni se merünk, hallgatunk, őrizgetjük a hitünket, és ugyanazt érezzük, amit Pál Korinthusban: erőtlennek érezzük magunkat, félünk és rettegünk, elbújunk, nehogy valaki rákérdezzen a reménységünkre, az evangélium titkára. Nekünk sem könnyebb a dolgunk!

Vajon, hogyan állhatunk ellent annak, hogy ne szégyelljük az evangéliumot? Hogyan állt ellene ennek az érzésnek Pál? Hogyan törthetünk ki végre a gyávaság börtönéből, hogy ne érezzük újra és újra a hallgatásunk szégyenét?

2. Fedezzük fel újra az evangéliumot!

Mint fél évszázaddal ezelőtt Luthert, ma bennünket is erre hív Isten: fedezzük fel, ismerjük meg mi az evangéliumot!

(1) Értsük meg mi az evangéliumot! Azt írja Pál: az evangélium Isten hatalma. Az evangélium nem egy dogma, nem egy tantétel, amit be kell magolnunk, és ha megkérdeznek felőle, akkor „jó keresztényként” fel kell tudnunk azt mondani. Az evangélium erő. Isten ereje, amelyben hatalmának teljessége ragyog fel előttünk. „Az evangélium valami, ami történik: kiárad és megváltoztat.” (Farkas József). Valami, aminek nem lehet ellenállni: behatol emberi személyiségünk legmélyére, összetöri kemény szívünket, és egyszer s mindkorra megváltoztat, új emberré, krisztusi emberré tesz.

(2) Csodálkozzunk rá, hogy kiről szól az evangéliumot! Nem mi keresztény emberek, igehirdetők, szolgálók, bizonyágtevők, hanem Isten áll az evangélium mögött! Ő maga jelenti ki magát benne. Ő közli magát rajta keresztül úgy, hogy Krisztusra mutat. Krisztust állítja a középpontba: mint megfeszített és feltámadt Urat, aki előtt minden embernek meg kell hajolni, és aki előtt előbb vagy utóbb minden ember meg is fog hajolni! **„És látomásomban sok angyal hangját hallottam a trón, az élőlények és a vének körül, számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer volt; és így szóltak hatalmas hangon: Méltó a megöletett Bárány, hogy övé legyen az erő és a gazdagság, a bölcsesség és a hatalom, a tisztesség, a dicsőség és az áldás! És a vének leborultak, és imádták őt.”** (Jel 5,11-12.14)

(3) Értsük meg, hogy mi Isten célja az evangéliummal? Pál azt írja itt, hogy Isten az evangélium által dob mentőövet minden elveszett embernek. Az evangélium által ragadhatjuk meg Krisztust, és Krisztusban az üdvösséget, a bűnbocsánatot, az örök életet.

3. Megtapasztaltad-e már az evangélium erejét?

Ha még nem, akkor továbbra is szégyellni fogod az evangéliumot. Akkor mindig kételkedni fogsz az evangélium erejében, isteni hatalmában. Akkor továbbra is hallgatni fogsz Krisztusba vetett hitedről. Akkor újra és újra legyőz téged a hallgatás kísértése.

Az evangélium erejét ugyanis csak úgy lehet megtapasztalni, ahogy az apostol idézi az ószövetségi Habakuk próféta szavait: ha hitben élsz. „Hitben élni annyi: úgy élni, mint akit a Krisztus szakadatlanul önmagához akar igazítani és mint aki szakadatlanul a Krisztusban az Istenhez akar igazodni. Ebből pedig az következik, hogy a hitünk nemcsak az élet bizonyos eseteiben, problémáiban kap szerepet, az élet többi részéhez pedig semmi köze, hanem éppen a hitünk határozza meg az egész életünket, a hitünkből következően formálódik, alakul az egész életünk.” (Joó Sándor)

Szóval meg akarod tapasztalni az evangélium erejét? Akarod látni a változást, amit először benned, majd rajtad keresztül másokban indít el? Akarod megtapasztalni azt a csodát, amit Luther, Kálvin, a reformátorok, a misszionáriusok, és sok millió hűséges bizonyágtevő megtapasztalt már? Akkor engedd, hogy Krisztus naponként önmagához igazítson! Engedd, hogy az evangélium igazságai életed minden területén érvényre jussanak! Engedd, hogy Krisztus uralkodjék a szívedben hit által!

4. Mindannyian adósok vagyunk!

S meg mered ezt lépni! El mered engedni a saját kényelmedet, ki mersz lépni kedélyes komfortzónádból, mert naponként megtapasztalod saját életedben az evangélium erejét, akkor megérted: a körülötted élők adósa vagy/lettél.

Ha rád bíznak 100 ezer forintot, hogy ad át azt egy másik embernek, akkor egészen addig, amíg ezt nem teszed meg, adósa leszel annak, akihez küldtek.

Pál megértette ezt! Megértette, hogy amikor Isten megajándékozta őt az evangélium világosságával, abban pillanatban rábízta az ő evangéliumát, adóssá tette őt, mindazok adósává, akik közé azután küldte őt. **„Görögöknek és barbároknak, bölcseknek és tudatlanoknak egyaránt adósa vagyok. Azért szívem szerint kész vagyok az evangéliumot hirdetni nektek is, akik Rómában vagytok.”** (Róm 1,15)

Isten adja, testvéreim, hogy életünk minden pillanatában érezzük azt az adósságot, hogy tartozunk azzal a körülöttünk élő embereknek, hogy hirdessük nekik az evangéliumot. Félünk? Kétkedünk? Szégyelljük az evangéliumot? Biztassanak bennünket is Isten szavai: **„Ne félj, hanem szólj, és ne hallgass: mert én veled vagyok!” ÁMEN!**